

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P9_TA(2021)0368

Az EU legkülső régióival fenntartott erősebb partnerség felé

Az Európai Parlament 2021. szeptember 14-i állásfoglalása: Szorosabb partnerség az EU legkülső régióival (2020/2120(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 349. cikkére,
- tekintettel a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrendre és a fenntartható fejlődési célokra, amelyeket az ENSZ Közgyűlése 2015. szeptember 25-én fogadott el,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Éghajlat-változási Keretegyezménye Feleinek 21. Konferenciáján (COP21) 2015. december 12-én Párizsban elfogadott megállapodásra (a továbbiakban: Párizsi Megállapodás), különösen annak 7. cikke (2) bekezdésére és 11. cikke (2) bekezdésére, amelyek elismerik az éghajlatváltozás és az éghajlat-politika helyi, szubnacionális és regionális dimenzióját,
- tekintettel az Éghajlatváltozási Kormányközi Testületnek (IPCC) a 1,5 °C-os globális felmelegedésről szóló különjelentésére, 5. értékelő jelentésére és annak összefoglaló jelentésére, az éghajlatváltozásról és a földhasználatról szóló különjelentésére, valamint a változó éghajlat összefüggésében az óceánról és a krioszféráról szóló különjelentésére,
- tekintettel az Európai Unió és az Afrikai, Karibi és Csendes-óceáni Államok Szervezete közötti, 2021. április 15-i megállapodásra,
- tekintettel az Európai Unió 2021–2027 közötti időszakra vonatkozó, az Európai Parlament és a Tanács által 2020 decemberében jóváhagyott új többéves pénzügyi keretére,
- tekintettel „A reziliens Európa építése – Az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodásra irányuló új uniós stratégia” című, 2021. február 24-i bizottsági közleményre (COM(2021)0082) és az Európai Unió legkülső régióinak sebezhetőségére vonatkozó, kapcsolódó hatásvizsgálatra,
- tekintettel a Bizottság „A 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégia. Hozzuk vissza a természetet az életünkbe!” című, 2020. május 20-i közleményére (COM(2020)0380),

- tekintettel a „Szorosabb és megújított stratégiai partnerség az Európai Unió legkülső régióival” című bizottsági közlemény végrehajtásáról szóló, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Gazdasági és Szociális Bizottságnak, a Régiók Bizottságának és az Európai Beruházási Banknak címzett, 2020. március 23-i bizottsági jelentésre (COM(2020)0104),
- tekintettel a Bizottságnak „Az európai zöld megállapodás” című, 2019. december 11-i közleményére (COM(2019)0640),
- tekintettel az EU legkülső régióival folytatott megerősített és megújított stratégiai partnerségről szóló, 2017. október 24-i bizottsági közleményre (COM(2017)0623),
- tekintettel „Az Európai Unió legkülső régiói: úton az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedést célzó partnerség felé” című, 2012. június 20-i bizottsági közleményre (COM(2012)0287),
- tekintettel a Bizottság „A legkülső régiók: előny Európa számára” című, 2008. október 17-i közleményére (COM(2008)0642),
- tekintettel a Bizottság „A legkülső régiókra vonatkozó stratégia: eredmények és kilátások” című, 2007. szeptember 12-i közleményére (COM(2007)0507),
- tekintettel a Bizottság „A legkülső régiók megerősített partnersége” című, 2004. május 26-i közleményére (COM(2004)0343),
- tekintettel a 2020–2025 közötti időszakra szóló nemi esélyegyenlőségi stratégiáról szóló, 2020. március 5-i bizottsági közleményre (COM(2020)0152),
- tekintettel a Tanácsnak a biológiai sokféleséggel kapcsolatos, 2030-ig teljesítendő uniós stratégiáról szóló, 2020. október 23-i következtetéseire,
- tekintettel a biológiai sokféleségről szóló ENSZ-egyezményre,
- tekintettel a Tanács óceánokra és tengerekre vonatkozó, 2019. november 19-i következtetéseire,
- tekintettel a Régiók Európai Bizottságának az Európai Unió legkülső régióival kialakítandó megújított stratégiai partnerség végrehajtásáról szóló európai bizottsági jelentésről szóló, 2020. december 10-i véleményére (2021/C 37/10),
- tekintettel a legkülső régiók elnökeinek nyilatkozataira, különösen az Európai Unió legkülső régiói elnökeinek 2020. november 26–27-én Mayotte-on tartott XXV. konferenciáján elfogadott nyilatkozatra,
- tekintettel az Európai Unió legkülső régiói elnökeinek konferenciája által a 2021. május 3-i ülészakkközi találkozó eredményeként kiadott közös nyilatkozatra,
- tekintettel a Covid19-világjárvány és annak következményei elleni összehangolt uniós fellépésről szóló, 2020. április 17-i állásfoglalására¹,

¹ HL C 316., 2021.8.6., 2. o.

- tekintettel az európai zöld megállapodásról szóló, 2020. január 15-i állásfoglalására¹,
 - tekintettel a kohéziós politikáról és a körforgásos gazdaságról szóló, 2018. június 13-i állásfoglalására,
 - tekintettel az éghajlati és környezeti vészhelyzetről szóló, 2019. november 28-i állásfoglalására²,
 - tekintettel az „Éghajlatváltozás – Európai hosszú távú stratégiai jövőkép egy virágzó, modern, versenyképes és klímasemleges gazdaságról a Párizsi Megállapodással összhangban” című, 2019. március 14-i állásfoglalására³,
 - tekintettel az Európai Parlament „Kohéziós politika és éghajlatváltozás” című, 2021. évi tanulmányára,
 - tekintettel „A kohézió és a fejlődés előmozdításáról az Unió legkülső régióiban: az EUMSZ 349. cikkének végrehajtása” című, 2017. július 6-i állásfoglalására⁴,
 - tekintettel „A halászflokkák kezelése a legkülső régiókban” című, 2017. április 27-i állásfoglalására⁵,
 - tekintettel „A legkülső régiók potenciáljának maximalizálása a strukturális alapok és más uniós programok közötti szinergiák megteremtése révén” című, 2014. február 26-i állásfoglalására⁶,
 - tekintettel „A kohéziós politika szerepe az EU legkülső régióiban az Európa 2020 stratégiával összefüggésben” című, 2012. április 18-i állásfoglalására⁷,
 - tekintettel eljárási szabályzatának 54. cikkére,
 - tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság jelentésére (A9-0241/2021),
- A. mivel figyelembe kell venni az európai zöld megállapodást, a jelentős károkozás elkerülését célzó elvet, a fenntartható fejlődési célokat és a Párizsi Megállapodást;
- B. mivel figyelembe kell venni a szociális jogok európai pillérében meghatározott elveket, ideértve az egyenlőtlenségek felszámolásához, valamint a nemek közötti egyenlőség előmozdításához és a nemek közötti egyenlőség érvényesítéséhez való hozzájárulását;
- C. mivel a legkülső régiók három tagállamhoz kapcsolódnak, és mivel jelenleg kilenc ilyen régió van – Francia Guyana, Guadeloupe, Réunion, Mayotte, Martinique és Saint-Martin (Franciaország), az Azori-szigetek és Madeira (Portugália), valamint a Kanári-

¹ HL C 270., 2021.7.7., 2. o.

² HL C 28., 2020.1.27., 40. o.

³ HL C 232., 2021.6.16., 28. o.

⁴ HL C 334., 2018.9.19., 168. o.

⁵ HL C 298., 2018.8.23., 92. o.

⁶ HL C 285., 2017.8.29., 58. o.

⁷ HL C 258. E, 2013.9.7., 1. o.

szigetek (Spanyolország) –, két óceánon (az Atlanti-óceánon és az Indiai-óceánon), több mint 4,8 millió lakossal;

- D. mivel az európai biológiai sokféleség 80%-a az európai legkülső régiókban és az európai tengerentúli országokban és területeken (TOT-ok) található, továbbá mivel ezek a területek geopolitikai stratégiai értékkel bírnak a biológiai sokféleség globális védelme szempontjából;
- E. mivel a legkülső régiók növelik az Európai Unió tengeri dimenzióját, amely a világ legnagyobb tengeri térsége, több mint 25 millió km² kizárólagos gazdasági övezettel és jelentős gazdasági lehetőségekkel;
- F. mivel a legkülső régiók szigetjellegük miatt nagyobb mértékben szenvednek a tengeri szennyezéstől, mint Európa bármely más kontinentális régiója, és ez hatással van környezeti és gazdasági fejlődésükre;
- G. mivel a legkülső régiókban a 18 és 24 év közötti fiatalok iskolai lemorzsolódási aránya sajnálatos módon meghaladja a 20%-ot, ami jelentősen meghaladja a 10 %-os uniós átlagot¹;
- H. mivel a legkülső régiók rendkívül gazdag kulturális örökséggel rendelkeznek, amely hozzájárul Európa befolyásának növeléséhez és puha hatalmának megerősítéséhez a világon, továbbá mivel a 2017. évi bizottsági közlemény a kultúrát a legkülső régiók számára fontos szempontként és differenciálási elemként határozta meg;
- I. mivel a jelenlegi Covid19-válság aggasztóan rávilágított a legkülső régiók már amúgy is sérülékeny gazdaságaira, továbbá mivel ennek a válságnak és a brexitnek hosszú távú társadalmi, gazdasági, környezeti, területi és kulturális következményei lesznek;
- J. mivel az egészségügyi válság a legkülső régiókban a regionális egészségügyi szolgáltatások gyengeségeit is súlyosbította, ami viszonylag szigorú intézkedéseket tesz szükségessé a világjárvány ottani leküzdése érdekében;
- K. mivel aggodalomra ad okot, hogy a jelenlegi világjárvány valószínűleg hatással lesz a kék gazdaság különböző ágazataira, különösen a part menti és tengeri turizmusra;

1. CÍM: Az előrehaladás megszilárdítása, a sebezhetőségek kezelése és az erősségek kiaknázása annak érdekében, hogy a legkülső régiókat az európai fellépés középpontjába helyezték

1. üdvözli a legkülső régiókkal 2017 októberében elindított megerősített és megújított stratégiai partnerség végrehajtásának első felülvizsgálatáról szóló, 2020. márciusi bizottsági jelentést, továbbá a legkülső régiókban és az érintett tagállamokban, valamint az európai intézményekben annak gyakorlati megvalósítása érdekében tett erőfeszítéseket; kéri, hogy ezeket az előrelépéseket foglalják bele az e régiókra vonatkozó új uniós stratégiába;
2. hangsúlyozza, hogy a 2021–2027-es időszakra vonatkozó új többéves pénzügyi keretben jelentős előrelépés történt a legkülső régiók számára mind költségvetési, mind jogalkotási szinten a strukturális alapok és a horizontális programok egyedi

¹ https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/demography_report_2020_n.pdf

rendelkezései révén, és üdvözlö a legkülső régiók tekintetében a Next Generation EU elnevezésű európai helyreállítási terv keretében hozott kiegészítő intézkedéseket; hangsúlyozza, hogy az EUMSZ 349. cikkét a 7. cikkel összefüggésben kell értelmezni annak érdekében, hogy az uniós jog végrehajtása során differenciált megközelítést lehessen alkalmazni a legkülső régiókra, teljes mértékben figyelembe véve azok sajátosságait és strukturális korlátait, összhangban a Bíróság 2015. december 15-i ítéletével;

3. megaláddással veszi tudomásul a legkülső régiókra vonatkozó számos adóügyi eltérés 2027-ig történő meghosszabbítását és fenntartását (ilyenek: a Kanári-szigeteken alkalmazandó AIEM-adó („Arbitrio sobre Importaciones y Entregas de Mercancías”), az „octroi de mer” adó, az Azori-szigeteken és Madeirán a likőrökre, a rumra és a párlatokra, valamint a tengerentúli megyékben előállított hagyományos rumra vonatkozó kedvezményes adómérték); emlékeztet arra, hogy fenn kell tartani az EUMSZ 349. cikkén alapuló szabályozást a legkülső régiók számára, amelynek össze kell egyeztetnie a helyi termelés védelmére és a magas megélhetési költségek kezelésére vonatkozó kettős követelményt, ugyanakkor biztosítania kell, hogy a helyi lakosság teljes körű tájékoztatást kapjon e mechanizmusok végrehajtásáról;
4. ösztönzi a Bizottság szolgálatait, valamint a nemzeti és regionális hatóságokat, hogy a helyi kezdeményezések ösztönzése érdekében teremtsenek egyensúlyt az uniós források felhasználásának jogszerű és alapvető ellenőrzése, valamint a korszerűsítésükhöz és optimalizálásukhoz szükséges adminisztratív szabályok egyszerűsítése és rugalmassá tétele között;

A. Az „európai legkülső régiók reflex” rendszerbe iktatása

5. szeretné, ha az európai intézményeken belül létrejönne egy „reflex”, amely arra összpontosítana, hogy valamennyi európai közpolitikában horizontális és integrált megközelítést alkalmazzanak a legkülső régiók realitásaival és kihívásaival kapcsolatban;
6. felszólítja a Bizottságot, hogy „a Szerződések öréként” betöltött szerepével összhangban a Regionális és Várospolitikai Főigazgatóság legkülső régiókkal foglalkozó egységét tegye „az EUMSZ 349. cikke helyes alkalmazásának örévé”, és fontolja meg egy teljes jogú igazgatóság létrehozását, amely közvetlen kapcsolatot tartana a többi főigazgatóság legkülső régiókkal foglalkozó felelőseivel;
7. felhívja a Tanácsot, hogy a Mezőgazdasági Különbizottság mintájára hozzon létre egy, a legkülső régiókkal foglalkozó bizottságot annak biztosítása érdekében, hogy a legkülső régiók prioritásait és realitásait integrálják az európai kezdeményezésekbe és jogszabályokba;
8. kéri „a legkülső régiók állandó előadója” poszt létrehozását annak érdekében, hogy az Európai Parlament jobban nyomon követhesse az EUMSZ 349. cikkének az európai közpolitikában való helyes alkalmazását;

B. Jobb kommunikáció és tájékoztatás

9. felszólít egy valódi kommunikációs stratégia kialakítására, amelynek célja különösen a fiatalok bevonása és tájékoztatása az EU által kínált lehetőségekről, valamint figyelmük

felhívása Európa mindennapi életükben betöltött hasznosságára; kéri, hogy minden legkülső régióban hozzanak létre egy bizottsági irodát, tekintettel számos ilyen régió szigetcsoportos jellegére, azaz arra, hogy területeik sok részből állnak, amelyek egymástól távol fekszenek;

10. javasolja, hogy jobban használják ki a közigazgatási szervek közötti információcsere különböző platformjait, például a kohéziós alapokra vonatkozó TAIEX-REGIO PEER 2 PEER programot, a környezetvédelmi ügyekkel foglalkozó TAIEX-EIR PEER 2 PEER programot vagy a körforgásos gazdaság érdekelt feleinek európai platformját;
11. javasolja egy „Erasmus” létrehozását a legkülső régiókban az európai alapokat kezelő közigazgatási szervek számára, hogy megosszák egymással a bevált gyakorlatokat és példákat a kohéziós alapok felhasználásának optimalizálása érdekében;
12. hangsúlyozza a legkülső régiók statisztikáival foglalkozó weboldal¹ (Eurostat) fontosságát, amelyet Portugália, Spanyolország és Franciaország, valamint a legkülső régiók statisztikai szolgálataival együttműködve kell létrehozni; sajnálatát fejezi ki a Saint-Martinre vonatkozó átfogó adatok hiánya miatt, ami lehetetlenné teszi az összes legkülső régió átfogó és összehasonlító elemzését; sürgeti a Bizottságot, és különösen az Eurostatot, hogy gyűjtsön megbízható, összesített és naprakész adatokat valamennyi legkülső régiótól, amelyek lehetővé teszik az ágazati elemzések elvégzését, valamint az európai politikák legkülső régiókban történő végrehajtása hatásának értékelését;

C. A jövő építése

13. kéri, hogy a legkülső régiókat jobban integrálják az Európa jövőjéről szóló konferencia vitáiba, különösen a legkülső régiók elnökeinek értekezletén keresztül, annak érdekében, hogy azt a legkülső régiók szemszögéből gazdagítsák, és biztosítsák az EUMSZ 349. cikkének hatékony alkalmazását a különböző jövőbeli uniós programokban és politikákban;
14. kiemeli, hogy a polgárokkal folytatott párbeszéd alapvető eleme a legkülső régiók és az európai intézmények közötti közeledés és kapcsolatépítés kialakításának; ezzel összefüggésben felhívja a Bizottságot, hogy fokozza ezt a párbeszédet, különösen a legkülső régiókban;
15. felhívja a Bizottságot, hogy a legkülső régiókkal közösen dolgozzon ki rájuk vonatkozó és velük közös új stratégiát, amely választ ad a helyi realitásokra és szükségletekre, és tükrözi az Európai Parlament ajánlásait, és amely a sajátosságok tiszteletben tartásán, az eredmények megszilárdításán és a meglévő mechanizmusok optimalizálásán, az innováción, továbbá a legkülső régiók „megoldásokat kínáló területekként” való elismerésén alapul;
16. javasolja, hogy dolgozzanak ki valódi cselekvési tervet erre az új stratégiai partnerségre vonatkozóan, bevonva a kulcsfontosságú érdekelt feleket, köztük a nemzeti, regionális és helyi hatóságokat, a gazdasági és társadalmi szereplőket, a civil társadalmat, a tudományos köröket és a nem kormányzati szervezeteket;

¹ [https://ec.europa.eu/eurostat/cache/RCI/#?vis=outermost.population\(=fr](https://ec.europa.eu/eurostat/cache/RCI/#?vis=outermost.population(=fr)

17. kéri az új stratégia és cselekvési terv mielőbbi végrehajtását a legkülső régiók gazdasági és társadalmi fellendüléséhez való hozzájárulás érdekében;

2. CÍM: Beruházás a tisztességes munkahelyekbe, a szolidaritás erősítése és a fiatalok középpontba állítása

18. tudatában van annak, hogy a legkülső régiók lehetőséget kínálnak arra, hogy az Unió kísérleti projekteket dolgozzon ki a társadalmi-gazdasági és éghajlati kihívásokkal szemben, de e lehetőségek kihasználása szükségessé teszi a strukturális hátrányokhoz kapcsolódó elmaradottság leküzdésére irányuló folyamat felgyorsítását, valamint a távoli fekvésből és szigetjellegből eredő strukturális hátrányok ellensúlyozására használt források megszilárdítását és elkülönítését, amelyek elengedhetetlenek ahhoz, hogy a legkülső régiók teljes mértékben és méltányosan integrálódjanak az európai térségbe;

A. *A szolidaritás megerősítése*

19. felhívja a Bizottságot, a tagállamokat és a legkülső régiókat, hogy a szegénység, a munkanélküliség és a – többek között a fogyatékkal élőket érintő – társadalmi kirekesztés elleni küzdelmet tegyék az európai szolidaritás prioritásaivá, miközben beruháznak az oktatásba és képzésbe, valamint az innovációra, különösen a szociális innovációra, az átképzésre és a diverzifikációra összpontosító jövőbeli projektekre;
20. úgy véli, hogy a kohéziós politikának a legkülső régiókban több előnyt kell biztosítania a nők számára, és elő kell mozdítania a nemek közötti egyenlőséget, valamint a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó uniós stratégia hatékony végrehajtását;
21. hangsúlyozza, hogy a szociális és szolidáris gazdaság fontos szerepet játszik a legkülső régiókban, és a regionális és helyi önkormányzatoknak támogatást nyújt a régiók távoli fekvéséhez, a szegénységhez és a társadalmi kirekesztéshez kapcsolódó korlátok leküzdésében, valamint a munkahelyteremtésben és kezdeményezések kidolgozásában, a különböző európai stratégiákkal összhangban; kéri ennek európai szintű elismerését, valamint hogy biztosítsák e nonprofit ágazat uniós támogatásokhoz való közvetlen hozzáférését;

B. *Egészségvédelem*

22. hangsúlyozza, hogy a legkülső régiók sajátosságai sebezhetőbbé teszik őket a Covid19-világjárványhoz hasonló globális eseményekkel szemben; ezért kéri, hogy minden fontos tanulságot vonjanak le ebből a válságból, és vegyék figyelembe a legkülső régiók sajátos helyzetét, amennyiben a jövőben is bekövetkeznének ilyen jellegű események;
23. javasolja, hogy hozzanak létre egy, a legkülső régiókat különösen érintő trópusi fertőző betegségek és betegségek – például a cukorbetegség, az elhízás és bizonyos rákos megbetegedések – kutatására szolgáló központot, és kéri, hogy biztosítsák a legkülső régiók egészségügyi ellátása elmaradottságának kezeléséhez szükséges forrásokat;
24. javasolja, hogy a BEST előkészítő intézkedés mintájára indítsanak kísérleti projektet a legkülső régiókban található gyógynövényekkel kapcsolatos munka támogatására;

C. *Fiatalok: prioritás az intézkedések és az eredmények tekintetében*

25. megismétli, hogy a legkülső régiókban a fiatalok ereje jelentős, gyakran nem kellően értékelt érték, és hogy a fiatalok oktatására, képzésére és támogatására, lakhatására, valamint tisztességes és minőségi foglalkoztatására irányuló uniós források nagyarányú mozgósítása révén prioritásként kell kezelni a kézzelfogható megoldások kialakítását;
26. ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy a legkülső régiókban prioritásként kell kezelni az oktatás és az egész életen át tartó tanulás valamennyi szintjére irányuló beruházásokat a korai iskolaelhagyás elleni küzdelem érdekében; sürgeti az Európai Bizottságot, hogy az oktatást tekintse kiemelt célkitűzésnek a legkülső régiók fejlesztése szempontjából, segítve a regionális és helyi hatóságokat abban, hogy olyan közpolitikákat dolgozzanak ki, amelyek ösztönzik a fiatalokat, és új, vonzó oktatási, képzési, továbbképzési és átképzési lehetőségeket kínálnak számukra helyi és regionális szinten, ideértve a digitális készségeket is, akár személyes tanulás, akár távoktatás révén, hogy elismert készségekre tehessenek szert;
27. ösztönzi az európai alapok mozgósítását egyrészt a legkülső régiók területein „kiválósági kampuszok” kialakítására az iskolák, egyetemek és képzési központok összekapcsolása révén, másrészt kutatóközpontok létrehozására a legkülső régiók biológiai sokféleségének jobb tanulmányozása és megismerése érdekében;
28. emlékeztet arra, hogy tekintettel a legkülső régiók ifjúsági munkanélküliségi rátájára, konkrét intézkedéseket kell hozni, különösen az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezésein keresztül; üdvözli e tekintetben, hogy az ESZA+ (2021–2027) keretében további forrásokat hoztak létre a legkülső régiók számára, és felhívja az érintett régiókat, hogy ragadják meg ezt az új finanszírozási forrást a legkülső régiók foglalkoztathatóságának, mobilitásának és képzésének támogatására;
29. felhívja a Bizottságot, hogy támogassa a legkülső régiókban a fiatalok foglalkoztatását azáltal, hogy a magánszektorral, az egyetemekkel és a helyi hatóságokkal közösen létrehoz egy digitális egyablakos ügyintézési rendszert, hogy segítséget nyújtson azoknak a fiataloknak, akik első állásukat keresik, vagy vállalkozást kívánnak alapítani vagy átvenni a legkülső régiókban;

D. A legkülső régiók valós helyzetének jobb integrálása az ERASMUS+ programba

30. kéri, hogy az Erasmus+ programban való részvétel során a legkülső régiókból származó diákok számára biztosítsanak maximális pénzügyi támogatást, szükség esetén emeljék meg az utazási költségtérítést a tényleges utazási költségek fedezése érdekében, továbbá kéri, hogy az egyes legkülső régiók földrajzi, kulturális és történelmi területein hozzanak intézkedéseket a harmadik országokba irányuló mobilitás, valamint a legkülső régiókon belüli cserekapcsolatok előmozdítására;
31. hangsúlyozza továbbá, hogy meg kell erősíteni a legkülső régiók részvételét az Erasmus+ program valamennyi tevékenységében, és elő kell mozdítani az oktatási, szociális és sportintézmények közötti szoros együttműködést és mobilitást;

3. CÍM: A fenntartható és méltányos növekedés megvalósítása, a zöld és kék gazdaság előmozdítása, valamint új szakmák támogatása a klímasemlegesség 2050-ig történő megvalósítása érdekében

32. hangsúlyozza a helyi kezdeményezések ösztönzésének fontosságát a legkülső régiókban működő valamennyi termelő vállalat, különösen a mikro-, kis- és középvállalkozások, valamint az idegenforgalmi, a kézműipari, a kulturális, az ipari, az építőipari és a digitális ágazat támogatása révén; hangsúlyozza, hogy innovatív, fenntartható és reziliens beruházásokra van szükség;
33. ösztönzi a legkülső régiókat, hogy csatlakozzanak a „Local 2030” hálózathoz és dolgozzanak ki fenntartható fejlődési eredménytáblákat, hogy jobban meg tudják osztani megoldásaikat;
34. ismételten hangsúlyozza, hogy a legkülső régiókban vonzóbbá kell tenni a mezőgazdasághoz, az állattenyésztéshez, a halászhoz, a tengerhez és a környezethez kapcsolódó szakmákat, különösen a fiatalok számára, gazdasági, társadalmi és környezeti strukturális jelentőségük miatt;

A. Agrárpolitika és zöld gazdaság

35. hangsúlyozza, hogy a regionalizáltabb és rugalmasabb megközelítés érdekében be kell építeni a legkülső régiók sajátosságait és mezőgazdasági modelljeit a KAP vidékfejlesztési programjainak stratégiai terveibe és irányításába;
36. kéri, hogy a POSEI program keretében tartsák fenn, sőt erősítsék meg az egyedi intézkedéseket és pénzügyi előirányzatokat az élelmiszer-önellátás, az agroökológiai átállás, a zöld növekedés, a diverzifikáció és a legkülső régiók piaci válságokkal szembeni reagálóképessége célkitűzéseinek elérése érdekében; emlékeztet arra, hogy a többi KAP-kifizetéstől eltérően a POSEI-rendszer összegeit nem aktualizálták az infláció fényében;
37. hangsúlyozza, hogy a POSEI program alapvető fontosságú az Unión belüli gazdasági és társadalmi kohézió előmozdítása, a vidéki környezet fenntartása és a legkülső régiók elnéptelenedése elleni küzdelem szempontjából, és e tekintetben hangsúlyozza, hogy a Bizottság pozitívan értékelt a POSEI programot;
38. megjegyzi, hogy a kvóták és garantált árak megszűnése, amely a cukorpiac közös szervezésének 2005. évi reformjával kezdődött, a legkülső régiók nádcukortermelőit sebezhetővé tette; hangsúlyozza, hogy ezen iparág fenntartható versenyképességének biztosítása érdekében fenn kell tartani az EUMSZ 349. cikke keretében bevezetett valamennyi egyedi mechanizmust; kéri, hogy a cukor világpiaci árának csökkenése esetén hozzanak létre támogatási mechanizmust a cukornádtermesztők számára;
39. felhívja a Bizottságot, hogy növelje az uniós minőségrendszerek előmozdítását, megismertetését és népszerűsítését célzó kampányok költségvetését, különösen az alábbiak révén:
 - i. oltalom alatt álló eredetmegjelölés (OEM), oltalom alatt álló földrajzi jelzés (OFJ), hagyományos különleges termék (HKT) és önkéntes tanúsítási rendszerek;
 - ii. ökológiai termelési módszerek;
 - iii. a legkülső régiók jellegzetes minőségi mezőgazdasági termékeinek logói;

40. támogatja a „termelőtől a fogyasztóig” stratégiát, amely tovább korlátozza a növényvédő szerek használatát az EU-ban, de hangsúlyozza, hogy a legkülső régiókban figyelembe kell venni a trópusi és szubtrópusi növények sajátosságait, és támogatni kell az átállást;
41. végül ismételten hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a legkülső régiók esetében az EMVA keretében 85%-os társfinanszírozási arányt tartsanak fenn, különösen a mezőgazdaság és az erdészet biológiai sokféleségének helyreállítása, megőrzése és javítása, valamint a legkülső régiók vidéki területei fejlesztésének előmozdítása érdekében;

B. Halászati politika és a kék gazdaság

42. megerősíti a kék gazdaság alapvető szerepét a legkülső régiókban és a legkülső régiók számára; felszólít a természet alapú megoldások bevezetésére, és hangsúlyozza, hogy tiszteletben kell tartani az óceán erőforrásai és a tengeri tevékenységek fejlesztése közötti egyensúlyt;
43. felhívja a Bizottságot, hogy a legkülső régiókban hozzon létre a kék gazdaságra és képzésre összpontosító kísérleti projekteket annak érdekében, hogy e régiók vezető szerepet kapjanak az óceánpolitikai irányításban, és támogassa az innovációt és a kutatást, beleértve a hidrobiológiailag lebomló anyagokat is a körforgásos gazdaságra való átállás érdekében, anélkül azonban, hogy ezeket az anyagokat a tengerszennyezés orvoslására szolgáló eszköznek tekintené;
44. kéri, hogy az Európai Tengerügyi, Halászati és Akvakultúra-alapon (ETHAA) keresztül erősítsék meg a közös halászati politika konkrét intézkedéseit az élelmiszer-önellátás célkitűzésének elérése és a legkülső régiók kék növekedésének támogatása érdekében, különösen azáltal, hogy hatékony és pragmatikus megoldásokat kínálnak a legkülső régiók halászati termékeinek szállítására, hogy azok gyorsan és a lehető legjobb minőségben érkezzenek a vezető piacokra;
45. aggodalmát fejezi ki a legkülső régiókban működő halászflokkák esetenként leromlott állapotára és elöregedésére, valamint ennek a halászokra és a környezetre jelentett veszélyére; rámutat arra, hogy ezekben a régiókban a halászati tevékenység nagyrészt a hagyományos gyakorlatokon alapul, és ezért sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a legkülső régiók kisüzemi flottáinak megújítása nem támogatható az ETHAA keretében a 2021–2027 közötti időszakban, amennyiben a legkülső régiókban egyensúly van a halászati kapacitás és a halászati lehetőségek között (a maximális fenntartható hozam tiszteletben tartása);
46. sürgeti a Bizottságot, hogy segítse a tagállamokat a legkülső régiók halászflokkáinak megújításához nyújtott állami támogatásra való jogosultság feltételeinek teljesítéséhez szükséges tudományos adatok gyűjtésének javításában;
47. emlékeztet arra, hogy az ETHAA-rendelet 29d. cikke értelmében a Bizottság vállalta, hogy félidős jelentést készít a legkülső régiókról szóló fejezetről (V. fejezet), és megvizsgálja, hogy szükség van-e autonóm szabályozásra a legkülső régiók halászatára vonatkozóan;

48. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy 2027-től hozzanak létre egy, a POSEI-hez hasonló támogatási eszközt a legkülső régiók tengeri és halászati ágazata számára azzal a céllal, hogy finanszírozást biztosítsanak e régiók sajátos szükségleteinek kielégítéséhez;
49. emlékeztet arra, hogy a legkülső régióknak védelemre van szükségük, amikor harmadik országokkal halászati megállapodásokat kötnek;

C. *A fenntartható idegenforgalomért*

50. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy határozottan támogassák a legkülső régiók idegenforgalmi ágazatát a fellendülés és a fenntartható növekedés előmozdítása, valamint az ágazat – különösen a kkv-k – szükséges társadalmi, környezeti és digitális átalakulásának megvalósítása érdekében;
51. megismétli, hogy törekedni kell a fenntartható idegenforgalomra és ennek érdekében olyan innovatív kísérleti projekteket kell támogatni, amelyek előmozdítják a zöldebb és digitálisabb megoldásokat, és az ökoturizmussal kapcsolatos projektek révén a régiók természeti potenciáljának kiaknázására és tiszteletben tartására összpontosítanak;
52. hosszú távon felszólít egy egységes európai címke létrehozására a fenntartható idegenforgalom számára, amely magában foglalja a minőség, az elérhetőség és az integráció dimenzióit is, kiemelt figyelmet fordítva a legkülső régiókra;

D. *Környezet, biológiai sokféleség, éghajlat és energia*

53. üdvözli, hogy a zöld megállapodás és az EU 2030-as, biológiai sokféleségre vonatkozó stratégiája figyelembe veszi a legkülső régiók biológiai sokféleségében rejlő kivételes potenciált;
54. határozottan támogatja az ENSZ fenntartható fejlődési céljainak előmozdítását és a jelentős károkozás elkerülését célzó elvet a taxonómiáról szóló (EU) 2020/852 rendelet¹ 17. cikke értelmében;
55. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a legkülső régiókban egyre gyakrabban és erőteljesebben fordulnak elő olyan időjárási események, amelyek közvetlenül kapcsolódnak az éghajlatváltozáshoz, és ismételten hangsúlyozza, hogy minden szinten határozott fellépésre van szükség az alkalmazkodáshoz, az ellenálló képességhez és a megelőzéshez szükséges beruházások összehangolása érdekében e fokozódó éghajlati fenyegetésekkel szemben; javasolja az uniós polgári védelmi mechanizmus fokozott mozgósítását;
56. emlékeztet arra, hogy a legkülső régiók előtt álló sajátos kihívások – mint például a tengerszint emelkedése, a tengervíz hőmérsékletének emelkedése, valamint a földrengések és árvizek növekvő gyakorisága – szükségessé teszik, hogy az uniós jogi keret figyelembe vegye ezeket a sajátosságokat, és szükség esetén eltéréseket, valamint pénzügyi és technikai ösztönzőket biztosítson;

¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/852 rendelete (2020. június 18.) a fenntartható befektetések előmozdítását célzó keret létrehozásáról, valamint az (EU) 2019/2088 rendelet módosításáról (HL L 198., 2020.6.22., 13. o.).

57. hangsúlyozza, hogy a legkülső régiókban a biológiai sokféleséggel kapcsolatos stratégia végrehajtását össze kell hangolni az e régiók mezőgazdasági, erdőgazdálkodási, halászati és akvakultúra-ágazatának fenntartható fejlesztésére irányuló erőfeszítésekkel;
58. ösztönzi a környezettel kapcsolatos új szakmák megjelenését és a biológiai sokféleség és a környezet védelmével foglalkozó helyszíni szereplők támogatását – beleértve az egyesületeket és a civil szervezeteket is –, valamint a partnerségi elv megerősítését;
59. kéri, hogy a 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégiában előírt, biológiai sokféleséggel foglalkozó új tudásközpont biztosítson nagyobb helyet valamennyi tengerentúli európai szervezet adatainak, és dolgozzon ki a tengerentúltra vonatkozó megközelítést az EU természet-helyreállítási tervével kapcsolatban;
60. felszólítja a Bizottságot és az érintett tagállamokat, hogy a legkülső régiókban mozdítsák elő és aktívan támogassák a természetvédelmi és helyreállítási célkitűzéseket, és szorgalmazza egy legkülső régiókon átívelő természetvédelmi hálózat létrehozását;
61. figyelmeztet arra, hogy a legkülső régiók legelszigeteltebb részeiből származó fiatalok kivándorlása negatív hatással van az erdőgazdálkodási kapacitásokra, és növeli az erdőtüzek kockázatát ezen erőforrások kezelésének hiánya és az invazív növényfajok elterjedése miatt; olyan mechanizmusok kidolgozását kéri, amelyek megvédik környezetünket az e területek elnéptelenedése elleni küzdelem, több ember odavonzása és ott tartása, valamint a fenntartható mezőgazdasággal és természettel kapcsolatos tevékenységek ösztönzése révén;
62. üdvözlözi, hogy a LIFE-program magában foglalja a BEST-kezdeményezést; felszólít arra, hogy évente legalább 8 millió EUR-t különítsenek el erre a BEST-kezdeményezésre, hogy támogassák a területeket a biológiai sokféleséggel kapcsolatos új uniós stratégia végrehajtásában, amely stratégia értelmében a tengeri és szárazföldi területek legalább 30%-ának védettnek kell lennie; javasolja, hogy készüljön hatásvizsgálat a Natura 2000 programnak a francia legkülső régiókra való esetleges alkalmazásáról annak érdekében, hogy meghatározzák az e régiók biológiai sokféleségének és környezetének védelmére legalkalmasabb eszközöket;
63. újjólag megerősíti a legkülső régiók energetikai autonómiájának elérésére irányuló célkitűzést, és határozottan támogatja azt a célt, hogy a legkülső régiókban 100%-os megújulóenergia-arányt érjenek el a fosszilis tüzelőanyagok használatának fokozatos megszüntetése, valamint a fenntartható és megújuló energiaforrásokban rejlő növekvő potenciál fokozott kiaknázása révén, többek között a nyílt tengeren is, összhangban a Párizsi Megállapodással és a szén-dioxid-semlegesség legkésőbb 2050-ig történő elérésére vonatkozó európai kötelezettségvállalással, valamint a 2030-ig megvalósítandó éghajlat-politikai célokkal;
64. támogatásra szólít fel a legkülső régiókban a lakások energiahatékonyságának javítása érdekében; hangsúlyozza a tanúsított anyagokhoz való hozzáférés sajátosságait és korlátait; megerősíti az Igazságos Átmenet Alap és a REACT-EU eszköz fontosságát, amelyek finanszírozást nyújtanak a legkülső régiókban zajló átmenethez;

E. Integrált és valorizált körforgásos gazdaság

65. hangsúlyozza, hogy a körforgásos gazdaságnak, a szennyezőanyag-mentesség célkitűzésének, az energiahatékonyságnak és a biológiai sokféleség megőrzésének a legkülső régiókkal kapcsolatos ezen új stratégia alapelveit kell képeznie, és fenntarthatóbb gyakorlatokhoz kell vezetnie a területek megőrzése, a gazdasági fejlődés, a foglalkoztatás és a kohézió terén;
66. felhívja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot a legkülső régiók erőteljes támogatására egy olyan új fenntartható gazdasági modell támogatása érdekében, amely strukturáló jellegű kezdeményezéseket tartalmaz a körforgásos gazdaság fejlesztésére, valamint az úgynevezett „zöld” munkahelyek és új szakmák előmozdítására;
67. hangsúlyozza, hogy a legkülső régiókban a körforgásos gazdaságot be kell építeni a hulladékgazdálkodási politikákba; javasolja innovatív megoldások fejlesztését a legkülső régiókban a hulladék csökkentésére, valamint hasznosítására; figyelmeztet a legkülső régiók hulladékkezelésének összetett és költséges jellegére, amelyek szükségessé teszik az infrastrukturális beruházások támogatását a körforgásos gazdaságra való átállás előmozdítása érdekében;
68. felhívja a Bizottságot, hogy a legkülső régiókban hozzon létre egy tengerszennyezés-elhárítási központot a tengeri hulladék összegyűjtésére és kezelésére szolgáló infrastruktúrák kialakításának támogatására;
69. felhívja a Bizottságot, hogy a Horizont Európa program keretében tegyen közzé pályázati felhívásokat a legkülső régiókra irányuló olyan tudományos kutatási projektekre, amelyek a Horizont 2020 által elért eredményeken alapulnak;

4. CÍM: Alkalmazkodás a globalizált világ kihívásaihoz és lehetőségeihez

70. emlékeztet arra, hogy a legkülső régiók jelentős potenciállal és sajátos előnyökkel rendelkeznek, amelyek az egész Unió javát szolgálhatják, és hogy Európának a legkülső régiókra és azoknak a szomszédos országokkal való együttműködésére kell támaszkodnia demokratikus értékeinek, valamint környezetvédelmi és társadalmi célkitűzéseinek előmozdítása érdekében;
71. felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki és mozdítson elő makroregionális stratégiákat a legkülső régiók számára saját földrajzi területeiken, és tárjon fel minden lehetőséget a különböző uniós alapok (azaz az ERFA, a TOT-határozat és a Globális Európa (Szomszédsági, Fejlesztési és Nemzetközi Együttműködési Eszköz)) egyidejű beavatkozásainak jobb gyakorlati összehangolására;
72. felhívja továbbá a Bizottságot, hogy az atlanti térségre vonatkozó makroregionális stratégiában vegye figyelembe a legkülső régiókat, és abba foglaljon bele az ezen régiókhoz jobban illeszkedő témákat;
73. ösztönzi a legkülső régiókkal való együttműködést szolgáló új alkotóelem bevezetését az új INTERREG programban;
74. hangsúlyozza, hogy erősíteni, ösztönözni és támogatni kell az egyes legkülső régiók közötti együttműködési projektek kidolgozását e régiók geostratégiai és geoökonómiai előnyeinek kiaknázása, valamint a bevált gyakorlatok megosztása érdekében;

A. Tisztességes és megfelelő versenypolitika

75. hangsúlyozza, hogy meg kell védeni a legkülső régiók gazdaságait az olyan agresszív kereskedelmi gyakorlatokkal szemben, mint például a felesleglevezető piacként kezelés és a monopóliumhelyzetekkel való visszaélés;
76. sürgeti a Bizottságot, hogy versenypolitikájának végrehajtása során vegye kellően figyelembe a legkülső régiók sajátosságait, és különösen az európai kontinensről való távoli fekvésüket és piacaik szűkösségét, továbbá hangsúlyozza a legkülső régiók eltérő kezelésének jelentőségét az állami támogatások terén;
77. üdvözli az állami támogatásokra vonatkozó európai jogszabályoknak a Covid19 okozta válsághelyzethez való igazítását; felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a legkülső régiókra vonatkozó egyes ilyen rendkívüli intézkedések fenntartásának lehetőségét, fenntartva ugyanakkor az általános csoportmentességi rendeletben¹ és a regionális állami támogatásokról szóló iránymutatásokban az e régiókra vonatkozó meglévő intézkedéseket;
78. kéri, hogy a legkülső régiók vállalkozásai számára hozzanak létre különleges státuszt a versenyképességük növelése érdekében, különösen regionális területükön;

B. Közlekedés és az elszigeteltség felszámolása

79. kijelenti, hogy a legkülső régiók komoly korlátokkal küzdenek a távoli fekvésük, a gyenge hálózati összeköttetésük, a kikötőktől és repülőterektől való függésük és a domborzati sajátosságaik miatt; úgy véli, hogy az ERFA és az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz (CEF) keretében olyan közlekedéspolitikát kell kialakítani, amely teljes mértékben igazodik a legkülső régiók valós helyzetéhez; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy e halmozott hátrányok és veszteségek ellensúlyozására kiegészítő eszközként hozzon létre egy közlekedési POSEI-programot;
80. hangsúlyozza, hogy konszolidálni és fejleszteni kell a tengeri és a légi összeköttetéseket a legkülső régiók között, a legkülső régiókon belül, de az európai kontinenssel és a szomszédos harmadik országokkal is, támogatva e régiók elszigeteltségének felszámolását;
81. hangsúlyozza, hogy ezekben a régiókban ösztönözni kell a fenntarthatóbb és kevésbé szennyező közlekedési eszközök használatát a fosszilis tüzelőanyagok alternatíváinak előmozdítása révén;
82. támogatja a környezetbarát tengeri szállítás és az innovatív kikötői tevékenységek melletti európai elkötelezettséget az EU szén-dioxid- és környezeti lábnyomának csökkentése érdekében, és kéri, hogy a legkülső régiók is élvezhessék ennek előnyeit;
83. hangsúlyozza, hogy a területi folytonosság és kohézió elve, valamint a minden polgárra kiterjedő esélyegyenlőség érvényesítése érdekében csökkenteni kell a szállítás (mind a személy-, mind az áruszállítás) költségeit; kéri a légi szállítás (e régiókba irányuló és onnan kiinduló), a szárazföldi szállítás (belső, illetve városok közötti) és a tengeri szállítás (régiók és szigetek közötti) árainak szabályozását; e tekintetben úgy véli, hogy a tengeri és a légi közlekedésre vonatkozó uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerben

¹ A Bizottság 651/2014/EU rendelete (2014. június 17.) a Szerződés 107. és 108. cikke alkalmazásában bizonyos támogatási kategóriáknak a belső piaccal összeegyeztethetőségének nyilvánításáról (HL L 187., 2014.6.26., 1. o.).

eltérésekről, valamint adott esetben pénzügyi és technikai ösztönzőkről kell gondoskodni a legkülső régiók számára;

84. felhívja a Bizottságot, hogy az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz keretében tegyen közzé külön pályázati felhívást, és a támogathatósági kritériumokat igazítsa a legkülső régiókhoz annak érdekében, hogy keretet biztosítson e régiók fő kikötőiben az alternatív és fenntartható üzemanyag-ellátási infrastruktúra, a városi mobilitás és a légi közlekedés támogatásához;
85. felhívja továbbá a Bizottságot, hogy a transzeurópai közlekedési hálózatról szóló 1315/2013/EU rendelet¹ felülvizsgálata során vegye számításba a legkülső régiókat a központi hálózat és a globális hálózat közötti összeköttetés biztosítása, valamint a tengeri gyorsforgalmi utak fogalmi keretének lazítása révén;
86. szükségesnek tartja, hogy a Bizottság technikai támogatást nyújtson a legkülső régiók európai finanszírozáshoz való hozzáféréseinek megkönnyítése érdekében, különösen a zöld megállapodáshoz és az InvestEU program keretében a főbb infrastruktúrák kiépítéséhez kapcsolódó projektek számára;

C. *Digitális és űrpolitika*

87. üdvözli a Digitális Európa programról szóló javaslatot, amelynek célja, hogy a legkülső régiókban hozzájáruljon a nagyobb mértékű összekapcsoltsághoz és a digitális készségek fejlesztéséhez; felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa a legkülső régiókban az európai digitális innovációs központok létrehozásához szükséges technikai támogatást, a Digitális Európa programnak megfelelően;
88. hangsúlyozza, hogy egy globalizált és nagymértékben digitalizált világban feltétlenül biztosítani kell a legkülső régiók digitális összekapcsoltságát a gazdasági fejlődés és az esélyegyenlőség eszközeként, összhangban az európai digitális menetrenddel;
89. felhívja a figyelmet arra, hogy a műholdak megszakítás nélküli és igen nagy kapacitású összeköttetést biztosítanak, ami elengedhetetlen a digitális szakadék áthidalásához, különösen a legkülső régiókban; ezért felhívja a Bizottságot, hogy aktualizálja az európai űrstratégiát a legkülső régiókra vonatkozó egyedi intézkedések elfogadása révén;

D. *Kereskedelempolitika*

90. felhívja a Bizottságot, hogy gondoskodjon arról, hogy a legkülső régiók teljes mértékben részesüljenek az EU és harmadik országok között létrejött nemzetközi megállapodások (gazdasági partnerségi megállapodások, szabadkereskedelmi megállapodások stb.) előnyeiből, mégpedig azáltal, hogy létrehoz egy, a kereskedelempolitika legkülső régiókra gyakorolt hatásával foglalkozó munkacsoportot, amely ténylegesen bevonja a legkülső régiókat, beleértve azok ágazatainak képviselőit is;

¹ HL L 348., 2013.12.20., 1. o.

91. felhívja a Bizottságot, hogy készítsen tanulmányt a harmadik országokkal kötött kereskedelmi megállapodásoknak a legkülső régiók társadalmi-gazdasági fejlődésére gyakorolt kumulatív hatásairól;
92. felszólít arra, hogy a harmadik országokkal kötött kereskedelmi megállapodásokban tartsák tiszteletben az európai környezetvédelmi és szociális normákat, és kéri, hogy e megállapodások betartását hatékony és operatív intézkedések révén biztosítsák;
93. megjegyzi, hogy az olyan harmadik országokkal kötött kereskedelmi megállapodások számának növekedése, amelyek ugyanazokat a mezőgazdasági termékeket gyártják exportra, mint a legkülső régiók, de eltérő szociális és környezeti feltételekkel, torzíthatja a versenyt és megváltoztathatja a piac felosztását, ezáltal veszélyeztetve az ilyen termékek közösségi termelőinek versenyképességét;
94. megkülönböztetett elbánást kér a legkülső régiók termékei számára a gazdasági partnerségi megállapodások és a szabadkereskedelmi megállapodások minden újratárgyalása során annak érdekében, hogy megfelelő egyensúly jöjjön létre az érzékeny mezőgazdasági termékek védelme és az Unió offenzív érdekeinek előmozdítása között, a legkülső régiókból származó termékekre vonatkozó védzáradékok, megfelelő átmeneti időszakok és kvóták, valamint egyes esetekben a legérzékenyebb termékek, például a különleges cukrok kizárása révén;
95. emlékeztet a három intézmény által Ecuadornak az EU, valamint Peru és Kolumbia közötti megállapodáshoz való csatlakozásakor tett, a stabilizációs mechanizmusról szóló rendelethez csatolt közös nyilatkozatra, amely szerint a Bizottság a mechanizmus lejárta után elemezni fogja a piaci fejleményeket, és az európai banántermelők helyzetének romlása esetén beavatkozik az érdekelt felekkel folytatott konzultációt követően;
96. javasolja, hogy a kereskedelmi jogérvényesítési főtisztviselő (Chief Trade Enforcement Officer) végezzen célzott ellenőrzést a legkülső régiók hátrányos megkülönböztetésének elkerülése érdekében, és kéri a „megfelelés” elvének alkalmazását a harmadik országokból importált biotermékekre;

E. A kulturális fejlődés előmozdítása

97. hangsúlyozza, hogy a legkülső régiók az EU befolyási övezete bővítésének nagykövetei, és valódi lehetőséget jelentenek az Unió külső politikái szempontjából, mivel közel fekszenek számos harmadik országhoz, és közvetlen kapcsolatban állnak azokkal;
98. hangsúlyozza azokat az előnyöket, amelyeket az atlanti térségben fekvő több legkülső régió geostratégiai helyzete és történelmi kapcsolatai kínálnak az amerikai kontinenssel és a karibi szigetállamokkal; javasolja e területek privilegizált helyzetének kihasználását az Európai Unió e régióban fenntartott nemzetközi kapcsolatainak ösztönzése érdekében;
99. emlékeztet rá, hogy a kultúra a személyes fejlődés és a kölcsönös gazdagodás egyik pillére; szükségesnek tartja a kulturális cserekapcsolatok jobb támogatását;
100. felszólít a legkülső régiók regionális nyelveinek védelmére és támogatására, amelyek kulturális értéket képviselnek, és egyúttal a makroregionális integráció és eszmecsere eszközeiként szolgálnak;

F. Migrációs politika

101. aggodalommal veszi tudomásul a migrációs áramlások hatását a legkülső régiókban; aggodalmát fejezi ki a legkülső régiókban élő, kísérelő nélküli kiskorú migránsok helyzete miatt, és a legmagasabb szintű humanitárius befogadási normák alkalmazására szólít fel, amelyek igazodnak e kiskorúak igényeihez; hangsúlyozza, hogy olyan humánus megközelítésre van szükség, amely képes biztosítani a migrációs áramlások hatékony kezelését az új migrációs és menekültügyi paktummal és az uniós értékekkel összhangban;
102. felszólít a Menekültügyi, Migrációs és Integrációs Alap forrásai, valamint további egyedi források mozgósítására azon tagállamok fokozott támogatása érdekében, amelyek legkülső régiói súlyos migrációs nyomással néznek szembe;
 -
 - ◦
103. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Régiók Európai Bizottságának, a tagállamoknak, kormányainak és parlamentjeinek, valamint a legkülső régiók elnökei értekezletének.